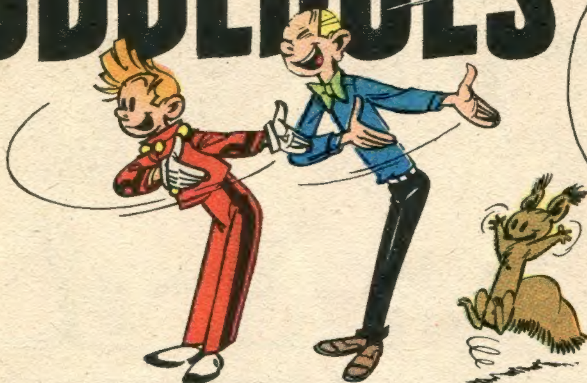
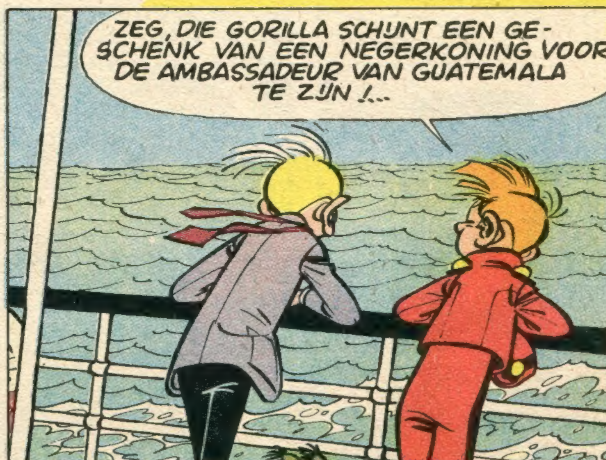
BELGIE : 5 fr. NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. Losse nummers : 35 ct. Weekblad. — 15e Jaargang. — Nr. 707. — 15 October 1953. — 24 blz.

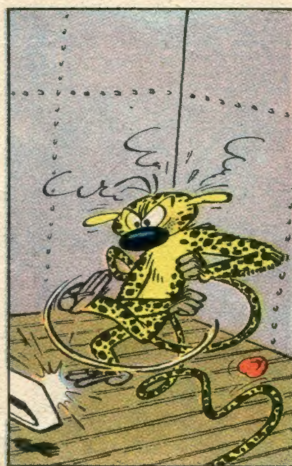
ROBBEDOES

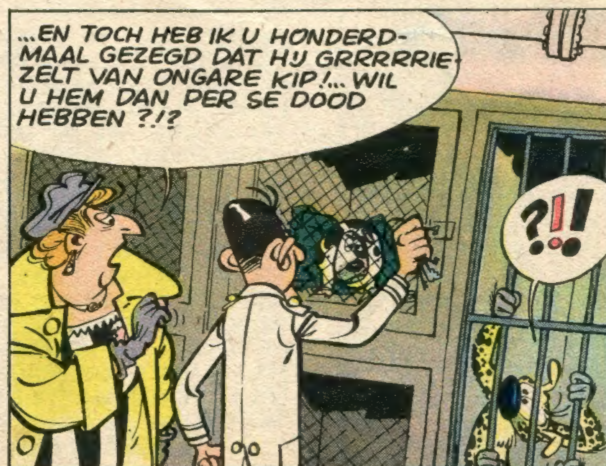

VERVOLG OP BLZ.4

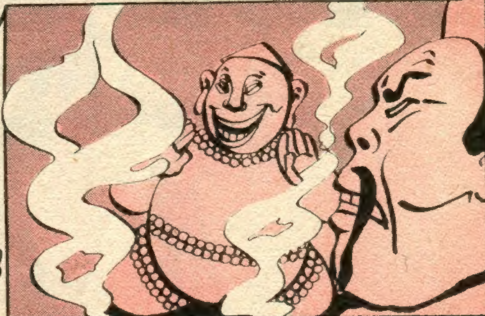
Xaverius

VERTELD DOOR DE MINSTREEL

XAVERIUS ZEILT NAAR JAPAN. DEMONIO, ZIJN VERWOEDE VIJAND, SPANT MET LADRAO, DE CHINESE KAPITEIN SAMEN, OM DE MISSIONARIS TE LATEN VERDWIJNEN.

XAVERIUS' REIS MET DE CHINESE JONK VAN "LADRAO" BLIJFT ALS ZIJN ALLERBANGSTE AVONTUUR IN ZIJN GEHEUGEN GEGRIFT. DE HERINNERING ERAAN GEEFT HEM NOG KIPPENVEL.

DE WERKELIJKE STUURMAN VAN HET SCHIP WAS DIE AFGRIJSELIJKE GRIJNZENDE GOD, WAARVAN DE DUIVEL ZICH BEDIENDE OM MIJ VOOR DE MAL TE HOUDEN. HIJ MOEST DE KOERS AANDUIDEN, HIJ MOEST ZEGGEN WELKE HAVENS WE DIENDEN AAN TE DOEN. HIJ MAAKTE UIT WAAR WE HEEN MOESTEN, WAT ER TE DOEN VIEL EN WANNEER. WE HADDEN MEER DAN 5.000 KM. AF TE LEGGEN. OP ZEKERE DAG STAK ER EEN ONTZETTENDE STORM OP DIE DE JONK OPTILDE EN TELKENS DREIGDE HAAR TE PLETTER TE GOOIEN.

TOT OVERMAAT VAN RAMP VIEL EEN CHINEES IN HET POMPGAT EN HIJ WERD DOOD GEWAAND. DAARUIT ZOUDEN ZE AL GAUW OPMAKEN DAT DE CHINESE GOD OP IEMAND GEBETEN WAS EN IK VOELDE AL DAT HET ALLEMAAL OP MIJ ZOU NEERKOMEN. DE CHINEES KWAM ER ECHTER MET ENKELE KNEUZINGEN AF. MAAR DE STORM HAD NOG NIET UITGEWOED EN PLOTSELING VAAGDE EEN STORTZEE HET KLEINE DEK VAN DE JONK SCHOON. EN TOEN IK WEER BIJKWAM STOND IK TEGEN DE RELING AAN EN KLAMPTE ME VAST EN HOORDE EEN GESCHREEUW...

O, MIJN DOCHTERTJE! MIJN DOCHTERTJE!!

HET BAATTE NIET WAT TE BEPROEVEN. LADRAO'S KINDJE WAS AL IN DE WOESTE GOLVEN VERDWENEN. NATUURLIJK ZOUDEN ZE OPSPOREN WAAR. OM DE GOD ZO VERTOORD WAS EN DAN KON NIEMAND OF NIETS LADRAO BELETTEN ZICH VOORGOED VAN MIJ TE ONTDOEN.

IK OMKLEMDE STEVIG MIJN KRUISBEELD...

GIJ ALLEEN ZIJT MIJN BEHOUD, O, HEER...

ANDERS DAN IK VERWACHT HAD EISTE DE GOD NIET DAT IK AAN DE OCEAAN ZOU WORDEN OVERGELEVERD. MAAR DE ONZEKERHEID WANNEER WE IN JAPAN ZOUDEN AANKOMEN ALSOOK DE VREES VOOR NIEUWE GEVAREN LIETEN DE ANGST IN MIJN HART VOORTLEVEN. TOEN WE IN 'T ZICHT VAN KANTON WAREN GEKOMEN, LIET GOD WETEN DAT WE DAAR MOESTEN OVERWINTEREN. DAT WAS ONZINNIG: DAT BRACHT METEEN DE HELE REIS IN GEVAAR... WE KONDEN ER NIET ZO MAAR ONZE KOSTBARE TIJD VERSPELEN. WE MOESTEN TEN SPOEDIGSTE JAPAN BEREIKEN. IK GING LADRAO OPZOEKEN.

VERGEET NIET DAT JE JE ERTOE VERBONDEN HEBT ONS NAAR JAPAN TE BRENGEN EN WEET WEL DAT JE ZWARE STRAFFEN KAN OPLOPEN ALS JE ONS WERK BELEMMERT!

WORDT VERVOLGD

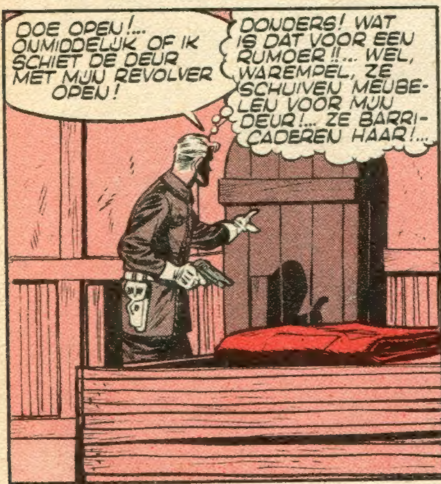
HET SPEURDERSWERK VAN JAN KORDAAT

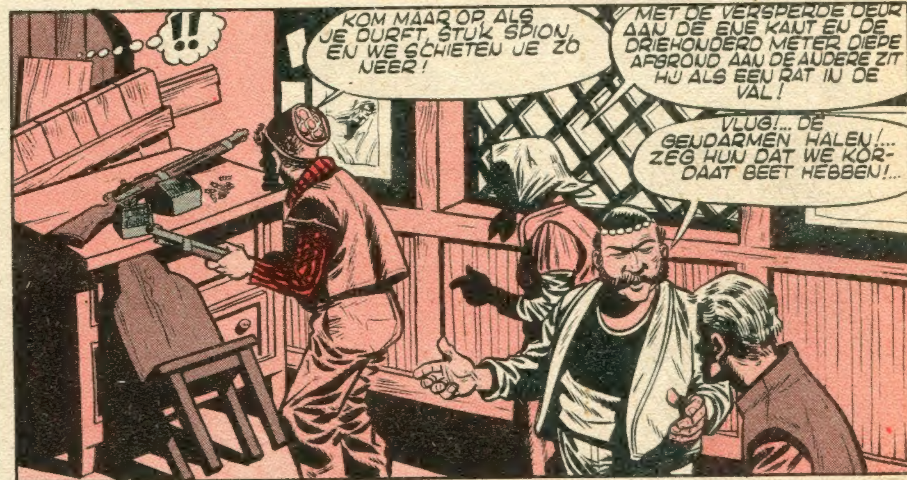
DE BEVRIJDING van PROF. STAGMUS

DAAR DE POLDEVISCHE POLITIE OP ZIJN HIELEN ZIT, VLUCHT KORDAAT EEN EENZAME BERGHUT IN. MAAR DOOR DE RADIO IS ZIJN SIGNALEMENT AL OMGEROEPEN. HIJ BLUFT EN LAAT ZICH NAAR ZIJN KAMER BRENGEN.

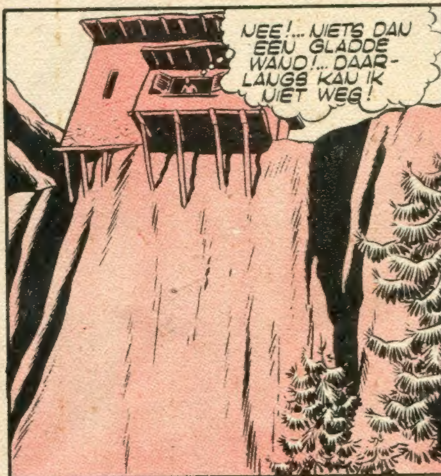

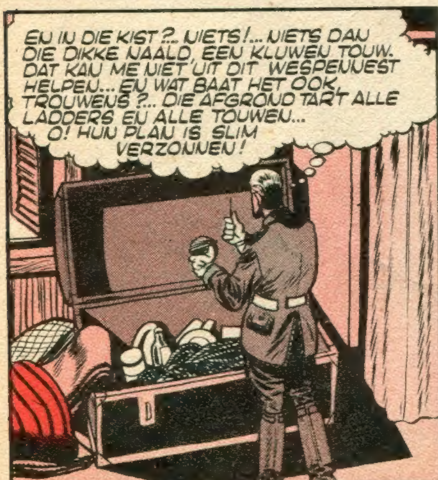

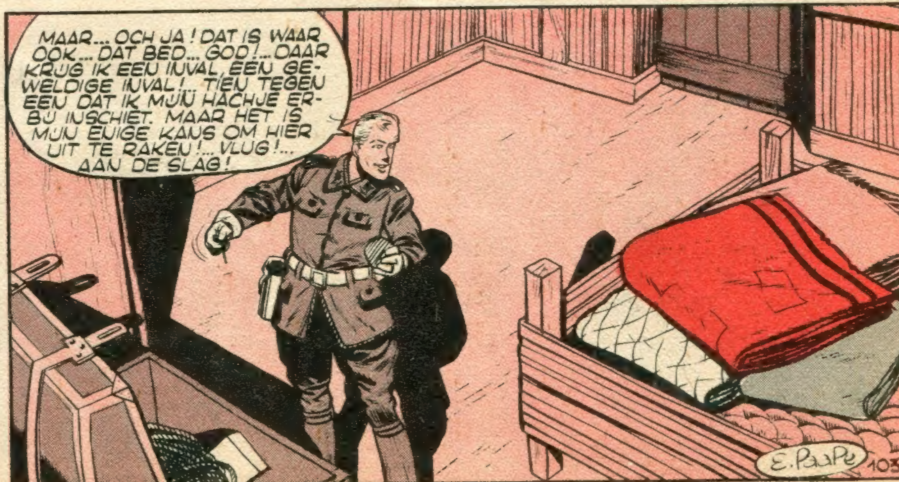

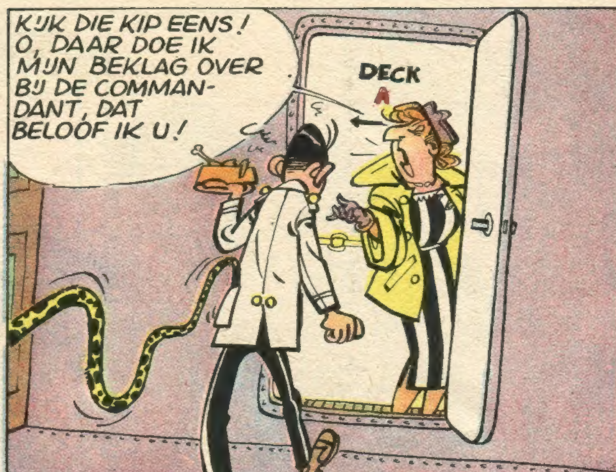

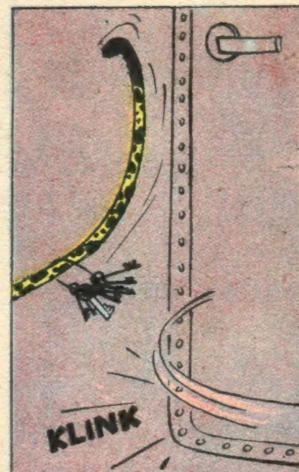

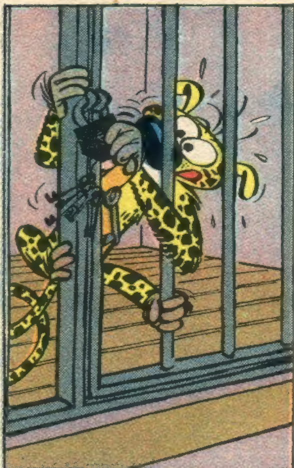

(WORDT VERVOLGD)

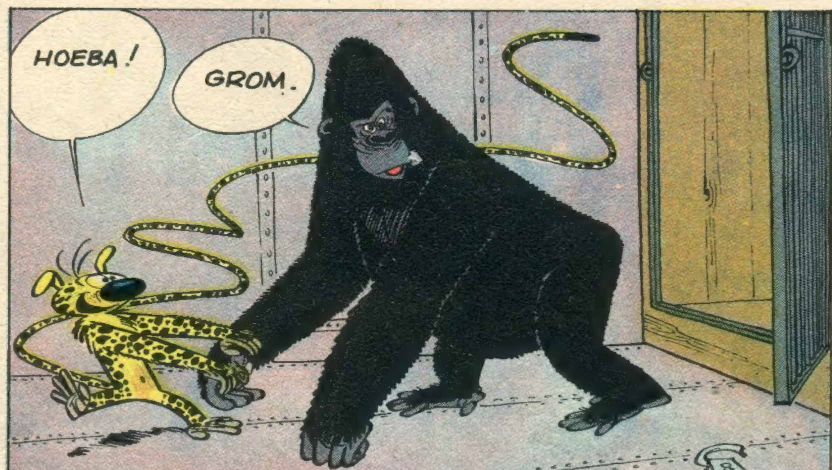

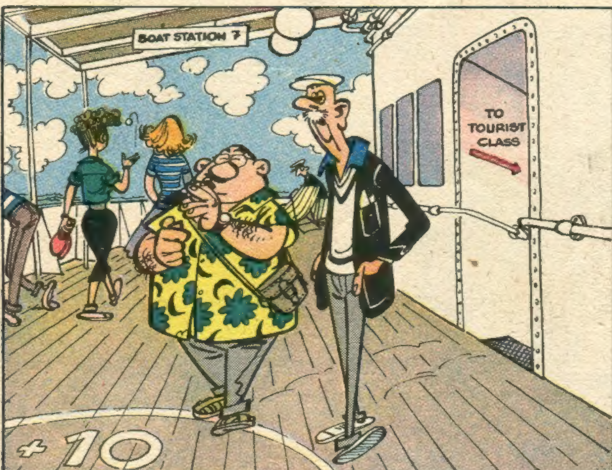

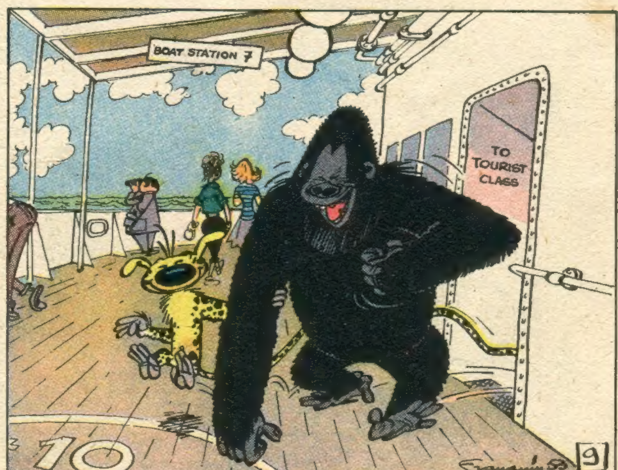

WORDT VERVOLG

WIE WEET HET ?

GAAI & MOWGLI BEZICHTIGEN WERKEN IN AANBOUW...

JA VRIENDEN!...IK HEB KOPZORG!...VAN DEZE KRUISVORMIGE TEGELVLOER MOET EEN VIERKANTE GEMAAKT WORDEN, WAAR IN ENKEL DE GENUMMERDE TICHELS OVERBLIJVEN...EN MIJN KLANT EIST DAT ER BIJ OPTELLING IN ALLE RICHTINGEN 15 UITKOMT!

1

3
2 6
1 5 9
4 8
7

=15

?

KOMAAN WISKUNDEBOLLEBOZEN!

2

EINDE

BEGIN

OP DAT HUIS MAG IK TROTS ZIJN.

ZIEN JULLIE NIETS?...'T IS ANDERS GESNEDEN KOEK!

VERBIND ALLE EVENGETALLEN 2, 4, 6, 8 MET EEN DOORLOPENDE LIJN EN MAAK HET VAK ZWART

3

HOE KAN IK VOLGENS U DIE VERSCHILLENDE WERKEN MET ZO WEINIG MOGELIJK RECHTE HEININGEN AFSCHEIDEN?

DRIE SCHUTTINGEN ZIJN GENOEG, DUNKT ME...

WAT WEET GAAI EROP?

4

OP DE BEËINDIGING VAN DE WERKEN HEB IK MIJN ARBEIDERS WAT LATEN DRINKEN. MET MIJN 3 OPZICHTERS HEB IK 2 FLESSEN LEEGGEMAAKT, DAARNA 4 FLESSEN MET MIJN 11 GRONDWERKERS EN TENSLOTTE 3 FLESSEN MET MIJN 17 METSELAARS EN TIMMERLIEDEN...

MAKKELIJK UIT TE REKENEN!

WAT DUNKT JE ?

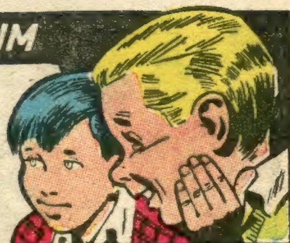
39

OPLOSSINGEN ZIE BLZ. 19

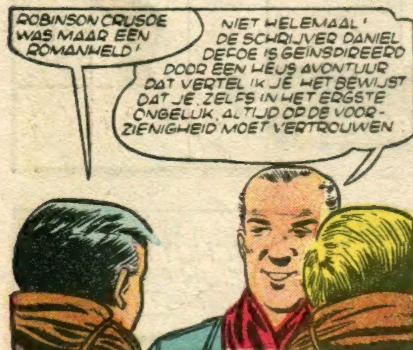

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

De echte Robinson Crusoë

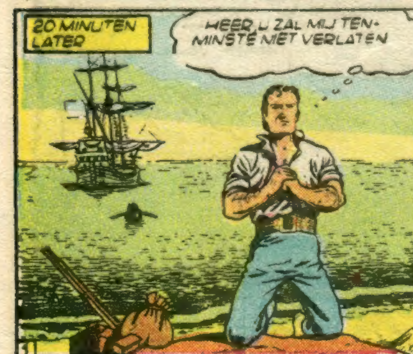

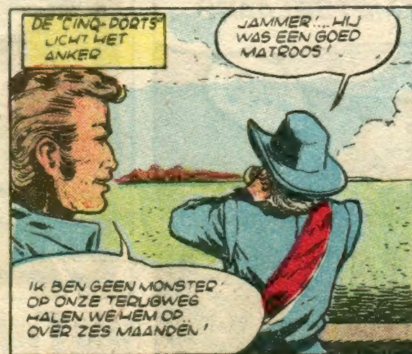

VERVOLG PAGINA 8 ENZ

MEER DAN 24 UUR LIGT HIJ BEWUSTELOOS IN DE KLOOF...EINDELIJK...
WAT IS ER GEBEURD?.. ACH JA...DOOD!... ZE HEEFT MIJN VAL GESTUIT...

AL MIJN BEENDEREN ZIJN ZEKER GEBROKEN...ZAL IK OOIT MIJN HUT BEREIKEN?..

MET BOVENMENSELIJKE INSPANNING SLAAGT HIJ ER IN! HIJ BLIJFT 8 DAGEN LIGGEN...
NIETS GEBROKEN! WONDERLIJK! EENS PROBEREN OF IK OP KAN STAAN!

HIJ GENEEST...SELKIRK LEERT GEITEN VANGEN... MAAR IEDERE DAG...
NOOIT EEN ZEIL TE ZIEN...MAAR NIET WANHOPEN... GOD ZAL ZICH EENMAAL ONTFERMEN OVER MIJN EENZAAMHEID...

MAANDEN, JAREN GAAN VOORBIJ...HIJ IS ER IN GESLAAGD ZIJN DIEREN TAM TE MAKEN EN..
GOD MAAKTE DE VERSCHILLENDE SOORTEN VAN WILDE EN TAMME DIEREN EN...

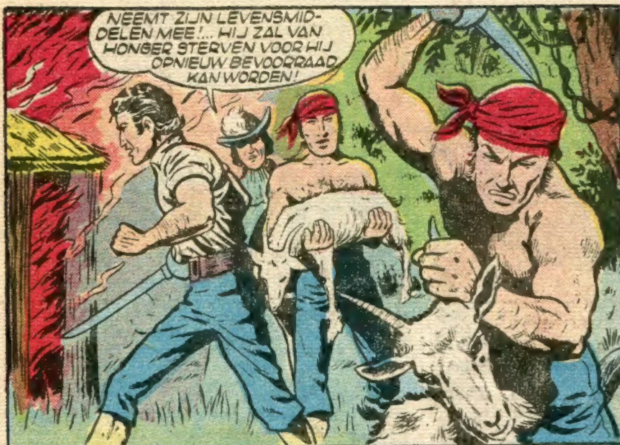

OP ZEKERE MORGEN..
EEN SCHIP!... DAT IS VANNACHT VOOR ANKER GEGAAN!...IK BEN GERED!

OEI!! SPANJAARDEN!... ALS ZE NOG IN OORLOG MET ENGELAND ZIJN ZULLEN ZE ME NEERSCHIETEN!

DAAR! WE WORDEN BESPIED!
OP DIT EILAND?. DAT KAN ALLEEN EEN ENGELSE SPION ZIJN!... VUREN!

HIJ MELDT ONZE SCHEPEN DIE VOORBIJ VAREN AAN DE ENGELSEN. SCHIET MAAR RAAK!... HIJ MAG NIET ONTSNAPPEN!
3

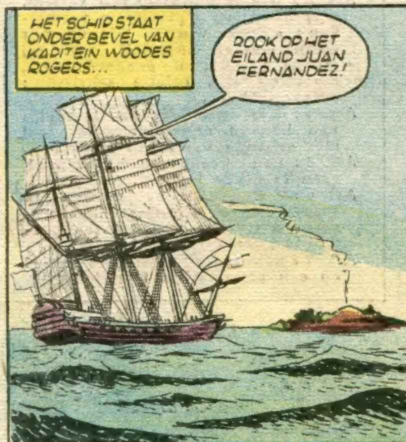

ZE HOUDEN EEN REUSACHTIGE OPJACHT...MAAR...
WE HEBBEN HET HELE EILAND AFGEZOCHT...HIJ BLIJFT ONVINDBAAR!
STEEK ZIJN HUT IN BRAND!

NEEMT ZIJN LEVENSMIDDELEN MEE!.. HIJ ZAL VAN HONGER STERVEN VOOR HIJ OPNIEUW BEVOORRAAD KAN WORDEN!

ALLES MOET OVERGEDAAN WORDEN!

HIJ DOET HET... WEER GAAN DE JAREN VOORBIJ...
ZAL IK NOOIT MIJN VADERLAND WEERZIEN?..

NA 4 JAAR EN 4 MAANDEN... OP ZEKERE DAG...
EEN SCHIP!.. EEN ENGELS SCHIP!.. VLUG EEN VUUR AANLEGGEN!.. ZAL HET DE AANDACHT TREKKEN?

HET SCHIP STAAT ONDER BEVEL VAN KAPITEIN WOODES ROGERS...
ROOK OP HET EILAND JUAN FERNANDEZ!

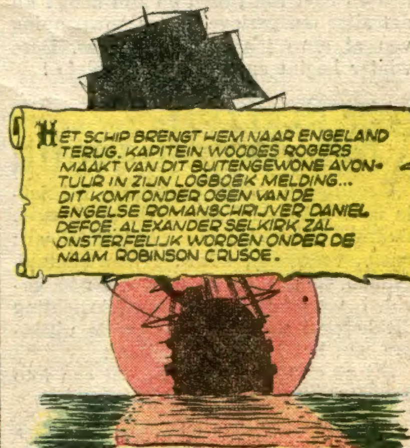

EIGENAARDIG!... HET IS TOCH ONBEWOOND?..
GEEN ROOK ZONDER VUUR!.. GEEN VUUR ZONDER MENS!.. MISSCHIEN EEN SCHIPBREUKELING!

KOERS NAAR HET EILAND! ZET EEN BOOT UIT!...

GERED!... ZE HEBBEN ME GEZIEN! GOD ZIJ DANK!

EINDELIJK GAAT ZIJN WENS IN VERVULLING...
NEE MAAR... IS 'T EEN WILDE?!
IK BEN EEN ENGELSMAN!

EN EVEN LATER...
4 JAAR EN 4 MAANDEN?!.. ARME MAN!.. HOE HEB JE HET OVERLEEFD?..
DANK ZIJ DIT BOEK!

HET SCHIP BRENGT HEM NAAR ENGELAND TERUG. KAPITEIN WOODES ROGERS MAAKT VAN DIT BUITENGEWONE AVONTUUR IN ZIJN LOGBOEK MELDING... DIT KOMT ONDER OGEN VAN DE ENGELSE ROMANSCHRIJVER DANIEL DEFOE. ALEXANDER SELKIRK ZAL ONSTERFELIJK WORDEN ONDER DE NAAM ROBINSON CRUSOE.

HET HOEKJE VAN DE SPELEN SCOLA

LEVE DE SCOLA-CLUBS !

Alle Scola-vriendjes weten reeds geruime tijd dat thans de SCOLA-clubs worden opgericht.

Afdelingen van de **Scola-Club der Vrolijke Bouwers** zijn reeds gestart.

In de loop van de wintermaanden zal de **Scola-Club der Lustige Reizigers** worden uitgebouwd.

Daarna komt de **Scola-Club der Vrolijke Knutselaars** aan de beurt.

En iedereen zal natuurlijk lid willen worden van de **Scola-Club der Lustige Tekenaars.**

De meisjes zullen vanzelfsprekend zonder één uitzondering toetreden tot de **Scola-Club der Vrolijke Naaistertjes.** Met het oog op de oprichting van deze club worden nu reeds **prachtige** brei-, naai- en borduurspelen ontworpen.

SECRETARISSEN GEVRAAGD

In iedere club en iedere gemeente hebben we handige, toegewijde en werkzame jongens en meisjes nodig, die belast kunnen worden met de vertrouwenspost van secretaris (esse) der afdeling.

Wie stelt zijn candidatuur ? Bij voorkeur worden jongens en meisjes aangeworven, die 14 tot 17 jaar oud zijn.

Natuurlijk sturen we aan de uitverkoren candidaten alle richtlijnen en instructies, die hen in staat moeten stellen de gang van zaken in de afdeling naar behoren te leiden. Er is heel wat werk op de plank, maar meteen ook heel wat genoegen in het vooruitzicht.

Daar niet iedereen kan worden gekozen voor de taak van secretaris, zullen de candidaten, die hiervoor niet in aanmerking komen, verzocht worden andere belangrijke functies te vervullen. Want Scola heeft reusachtige plannen en heel wat pijlen op zijn boog ! En dat alles ten gerieve en ter ontspanning van al onze jongens en meisjes. Deze winter begint ons groot « offensief » !

HET STELLEN DER CANDIDATUUR

Gegadigden sturen eenvoudig 'n briefje naar SCOLA, Postbus 10, te Brussel. Daarin vermelden ze goed leesbaar : naam, voornaam, adres, geboortedatum, gedane studies (of studies die nog gevolgd worden), de onderwijsinrichting die bezocht werd (wordt) en de uitslagen van het jongste schooljaar.

Bij de candidaatstelling dient een foto van de gegadigde gevoegd.

Uw Scola-zegel staat op bladz. 19. Iedere week staat eenzelfde zegel in « Humoradio » en « De Haardvriend » !

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Avontuur van hier en ginder,
P. K. heeft nog geen haartje minder !

Laat ons onmiddellijk de hand de ploeg, de knollen en... onszelf slaan ! « Wat ? ! » zullen jullie verbauwereerd vragen. Ja, Snuffel in hoogsteigen persoon is het mikpunt van de tweede knol in dit tuintje. Het loopt overigens best af, hoor !

Uit het geheimzinnig, allergeheimzinnigst schuilnamengedoe, dat te **Beersel** nu al jaren gepleegd wordt, komen ditmaal twee namen te voorschijn : **VAASTEKEN 31.718** en **PALLIETERKEN.** Zij slaan de handen ineen om — naar het voorbeeld van zoveel Benelux-knollen — ook een « dubbele » knol te planten. Alleen lijkt het in dit geval erg op een « dubbele Trappist », dat ook maar één glas bier is ! Weer iets nieuws ! Onze rakkers zochten hun personages in oudere Robbedoes-albums en stieten daarbij op het knappe werk van wijlen Texas Kid uit Rotterdam, die over de Jansen's knolde. Daarmee is deze familie levend opgestaan ! Of je door moet gaan ? Best, rakkers, moedigt Snuffel aan, maar... vooral aan seriewerk worden extrazware eisen gesteld !

DE FAMILIE JANSEN

Luid gillend « 'm Is daar ! » stormde Greetje Jansen de keuken binnen. « En 't is 'ne schone, zulle ! » Ze plofte neer op een stoel en hijgde. Het zweet stond in perels op haar rood-blozend gezichtje.

De familie Jansen veerde recht.

— Helala ! Waar zit het volk ?...

Daar stond Pa Jansen, het hoofd van de familie Jansen-Notendrop, met in zijn korte, stevige armpjes een grote glazen bak !

Laat me even de familie Jansen voorstellen. Pa en Ma Jansen, Greetje, Fieke, Pol en Jef Jansen, de hond Bob en de geelzwart geplekte kanarie Piet !

O, zo voorzichtig werd het lang-verbeide aquarium midden op tafel gezet als eens het hoofd van wijlen heer Halewijn.

« Nou ! » blafte Bob en haalde minachtend de neus op, « is dàt nu mijn nest ? »

« Sapperdepiet ! » schrok de kanarie, « da's véél te groot voor een drinkbak ! » maar hij floot en schuifelde van pure bewondering.

De Jansen's waren in de zevende hemel, tot...

... die zwoele zomernacht...

Pa Jansen meende 'n verdacht geluid te horen. Hij schoot in zijn broek en hobbelde de trap af. Daar zag hij de ramp. De voorruit van het aquarium had verdere diensten vertikt en was gebarsten !

Onmiddellijk stond heel het huis op stelten.

— Mijn tafellaken ! gilde Ma.

— Potverkoffie ! constateerde Pol, de Niagara in zakformaat !

Greetje haalde haar neus op :

— Net kervelsoep... en die mag ik niet...

— In dergelijke omstandigheden dienen we het hoofd koel..., wist Pa.

— ... en boven water te houden, vulde Jef aan en verloste een maanvis uit de kolenbak.

— Ma, een emmer !... Greet, een dweil !... Pol, loop als de weerlicht...

Volgens de buren brandde het licht die nacht bij de Jansen's tot vijf uur 's morgens ! Het familiestuk verhuisde naar de zolder. Pa verbood iedereen nog ooit het woord « aquarium » in zijn bijzijn uit te spreken of hem aan « die afschuwelijke nacht » te herinneren.

Vissenliefhebbers ? Rare mensen... soms !

VAASTEKEN 31.718 en **PALLIETERKEN,**
beiden uit **Beersel.**

Ook de tweede knol stamt uit hetzelfde roemruchte **Beersel.** Ditmaal is het een ontboezeming van **NORMA-LISTA.** Snuffel voorziet dit gewrocht van een kort naschrift.

KRITIEK OP SNUFFEL'S « VRAGENRUBRIEK »

Nu het knollenplantersras door critici allerhande voldoende op de korrel is genomen, blies een mij overigens geheel onbekende muze me een stoute gedachte in. « Missen is — hoewel niet wenselijk — toch menselijk. Wel, ook Snuffeltje behoort tot het ras der mensen. Dus... »

Meteen wist ik het ! Ook Snuffel kan zich vergissen. Verbeeld je !...

Ik ging ijverig aan het speuren.

En ja !... In de Vragenrubriek van Nr. 698 van 13 Augustus wijst hij Sir Rowland Hill aan als uitvinder van de postzegel. Het was echter 'n Schots boekdrukker, James Chalmers, die de postzegel « uitvond », terwijl de Engelse postmeester Hill hem « invoerde » zoals we de zegel nu kennen.

De eerste zegel — de « one penny black » of de « zwarte 1-penny zegel » met de kop van Koningin Victoria — werd voor het eerst gebezigd op 6 Mei 1840. Wel kende de postzegel 'n voorloper, namelijk een strookje papier, waarop stond, dat de port door de afzender betaald was, (reeds in zwang rond 1653 !.) maar dit behoort niet meer tot « het rijk van vadertje postzegel » !

Het was ook niet over de eerste onderzeeër, dat Oom Wim ons een verhaal vertelde, maar over de eerste duikboot van Fulton ! Want, zoals Snuffeltje zelf zegt, vond C. J. Drebbel de duikboot uit en dat reeds in 1620 !

Ziezo ! Dat weten we nu.

Over weten gesproken : misschien weet Snuffel niet, dat ik, NORMA-LISTA, niemand anders ben, dan de vroegere Nor-Mallish Thinspee, uit Beersel.

Naschrijft van Snuffeltje. — Allereerst 'n hartelijk proficiat aan de normalist-in-spe, die het nu tot normalist heeft gebracht. Aan dit artikeltje te zien zal hem het « schoolmeesteren » best afgaan. Nu even nuchter : 1e Waar heeft Snuffeltje in dat artikeltje Rowland Hill de uitvinder van de postzegel genoemd ? Je aanvullende bizonderheden zijn natuurlijk welkom, maar bij Snuffeltje overwoog het leuke verhaaltje. 2e Inderdaad was met die duikboot die van Fulton bedoeld. Snuffeltje hoopt, dat heel veel rakkers zijn artikeltjes zo vlijtig lezen als jij !

Als « Kwabbernoot-knol van de week » gaat de P.K.-knol van **EUSTACHE DE TOVENAAR** uit **St. Kruis** met de eer strijken. Hij vergezelt onze held naar Korea, waar Kwabber het blijkbaar niet moeilijk heeft gehad. Of toch ?...

PIET KWABBERNOOT, KOREAAN BIJ ZUID EN NOORD !

P.K. had ook voor vrijwilliger getekend. Reeds bij de voorbereidende oefeningen bleek hij met zijn acht haartjes « uitblinker » ! Toen de boot vertrok, had hij het

(Zie vervolg bladzijde 19)

SNUFFELTJE VERTELT... over GEISERS en WARMWATERBRONNEN!

HET mag merkwaardig heten dat geen enkel land zo door de natuur met kokend water bedeeld is als... IJsland! Het hete water spuit er zo maar uit de grond! Maar ook Amerika en Nieuw-Zeeland zijn van de partij. IJsland spant echter de kroon. De « Grote Geiser » is er de meest bekende van de ontelbare uitgedoofde en nog werkende geisers. Uitgedoofde? Het is net of we over vulkanen spreken. Wel ja, de geiser is innig aan de vuurberg verwant, we zouden hem een watervulkaan kunnen noemen. Want op zekere tijdstippen spuit hij zijn kokend water tientallen meters hoog de lucht in. Het is een heerlijk schouwspel, zeggen zij die het gezien hebben: een natuurlijke fontein waarin het zonnelicht de mooiste kleuren schildert.

Een geiser bestaat uit een natuurstenen trechter. Dat gesteente is door de werking van de geiser ontstaan uit de afzetting van kiezel en zwelt nog voortdurend aan. De aanwas van dit « geiserit » heeft tot gevolg dat de geiser tenslotte « dichtgroeit ». Maar laat ons nu even de zeer bekende IJslandse « Grote Geiser » beschrijven. Hij heeft een stenen kegeltop van tien meter hoogte. Van boven is de kegel afgeknot en ingedrukt. Er bevindt zich dus een grote stenen kom op de top. Deze heeft een doorsnede van twintig meter en is twee meter diep. In het midden mondt een pijp uit van drie meter middellijn. Deze heeft, door de voortdurende wrijving, als een spiegel glad gepolijste wanden. Om de vier en twintig à dertig uren treedt hij in werking. Alles begint met een onderaards gedonder en dan verheft zich plots de waterkolom om ogenblikkelijk weer in te zakken, als probeerde een geheimzinnige aardgeest eventjes zijn fontein. Dat gaat zo enkele keren en dan spuit ineens een drie meter dikke waterkolom, vijftig meter hoog de lucht in. Dat water is 75 graden tot 90 graden Celsius heet, terwijl het binnen in de pijp bijna honderd dertig is — dus damp!

De geleerden hebben zich lang het hoofd gebroken over de kwestie hoe het daar binnen in die geiser gesteld is. En ook dat hebben ze ontdekt. Stel je dat zo voor: een diepe spleet of kloof in de aardkorst loopt vol water. De onderste waterlagen worden echter, omdat ze dichter bij het midden der aarde komen, zeer snel verhit en gaan in damp over. Deze damp zoekt een uitweg. Hij kan die maar alleen vinden door de watermassa's boven hem naar omhoog te duwen: zo worden deze op hun beurt verhit en aan de monding van de kloof, de geisermonding, de hoogte ingeslingerd. De onderaardse holten zijn nu weer leeg, maar... dat duurt niet lang. Het water stroomt nu terug naar zijn oorsprong... alles kan opnieuw beginnen! Bij de ene geiser zijn de rustpozen veel langer of onregelmatiger dan bij de andere. Eén is vooral beroemd om zijn regelmatigheid en wordt daarom « De Oude Getrouwe » (the Old Faithful) genoemd. Hij bevindt zich in het Yellowstonepark, dat wonderschone, onmetelijk grote natuurreservaat bij de Mississipi, dat ontelbare geisers bevat. Welnu, de Old Faithful treedt netjes om de zestig tot drie en zestig minuten in werking. Het is een wateruurwerk, zou ik zeggen, dat al hoeveel eeuwen lang, zijn uren aftelt.

Zo'n geiser moet een ontzettende kracht vertegenwoordigen. De geleerden hebben berekend dat de Oude Getrouwe per uitbarsting gemiddeld zeven milloen liter water de hoogte inspuit!

Een geiser, rakkers, kan plotseling ontstaan, net als een vulkaan. Zo ontstond eensklaps in 1886, in datzelfde Yellowstonegebied, de Artemisia-geiser. Maar een geiser kan ook ineens ophouden. Dat gebeurde twee jaar later met de grootste van allemaal, de Excelsior. Deze vernietigde bij een veel heviger uitbarsting dan anders zijn eigen krater en heeft daarna nooit meer gespoten.

Er zijn nu ook warmwaterbronnen die geregeld vloeien: in België kennen wij vooral die in Chaudfontaine. Maar wisten jullie dat de Paters Norbertijnen er in de Kempen ook een aangeboord hebben? Jullie moeten namelijk weten dat een flink stuk van de Kempen enkele honderden meter diep door een meer bespoeld wordt, door de geologen het Kempische meer genoemd. Daarin hebben zij nu geboord om een heerlijk zuiver water te krijgen dat achttien graden warm is.

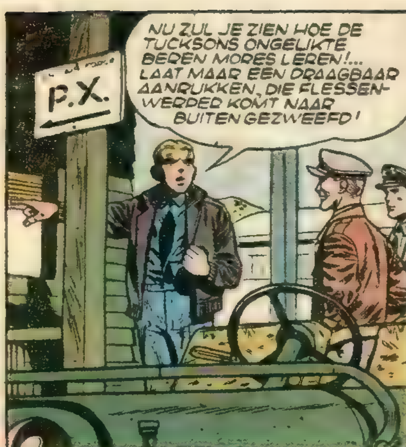
Ja, nog lang zouden wij over geisers en warmwaterbronnen kunnen praten, ook over slijkbronnen en hun geneeskrachtige eigenschappen, maar... daar is Sjarel de Zetter! Tot de volgende week dus,

Met Robbedoes vooruit en vooraan!!

Je trouwe,

SNUFFELTJE.

BUCK DANNY
DE ONBEMANDE VLIEGTUIGEN

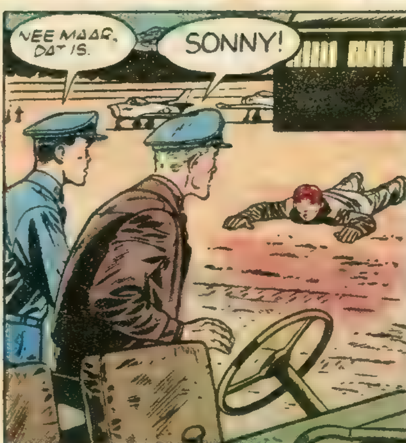

P.X.
NU ZUL JE ZIEN HOE DE TUCKSONS ONGELIKTE BEREN MORES LEREN!... LAAT MAAR EEN DRAAGBAAR AANRUKKEN, DIE FLESSENWERPER KOMT NAAR BUITEN GEZWEEFD!

KOM OP, MANNETJE!... NU?... WAAR ZIT DIE LAFBEK DIE DE FLES GEGOOID HEEFT!
TOE, IK VREES DAT...
LAAT HEM MAAR GAAN, ANDERS WORDT-IE RAZEND!

O!... ELLENDELINGEN! ALLEMAAL TEGEN HEM ALLEEN! LAFBEKKEN! MOED HOUDEN, SAN! HIER BEN IK!...
BANGERD!... GA LIEVER ZO TEGEN DE 'MIG'S' VECHTEN!
JA, HOOR! BANG IS-IE, DAT IS ALLES!
LAAT ME MET RUST!... DE EERSTE DIE BIJ ME KOMT SLA IK NEER!

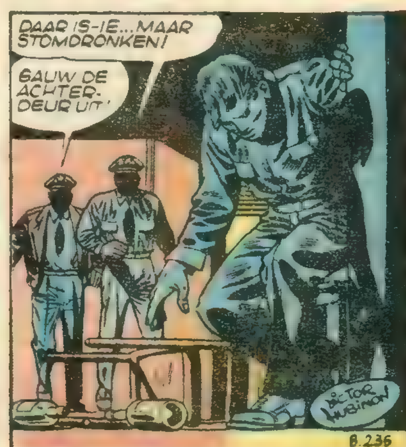

WE MOETEN INGRIJDEN. HOOR, HET RUMOER NEEMT TOE
DE M.P. ZAL KOMEN EN DIE WEERGASE SONNY WEET DE ORDE WEL TE HERSTELLEN! HIJ SMIJT DE RUSTVERSTOORDERS ERUIT... EN VLUG OOK!

PAS OP!
DAT IS EEN!

NEE MAAR, DAT IS.
SONNY!

WAT STA JE DAAR TE GRINNIKEN?... IK HAD ME LELIJK ZEER KUNNEN DOEN BIJ HET VALLEN!
HA!... HA!.. HA!..

DAAR ZIJN DE M.P.'S!... SAM MOET ERUIT!...
WOOOOOOOOE
KIJK DIE VERWOEDE VECHTERSBAZEN HET HAZENPAD KIEZEN!... WAT EEN JUFFERSHONDJES!

DAAR IS-IE... MAAR STOMDRONKEN!
GAUW DE ACHTERDEUR UIT!
VICTOR HUBINON
B.236

HOOG TIJD! DE M.P. ZIT ONS OP DE HIELEN!
WE NEMEN HEM MEE NAAR HET KLEDINGMAGAZIJN. DAAR MAKEN WE HEM NUCHTER MET EEN ZUURSTOFMASKER

EN EVEN LATER
VOORUIT! VOL OP ZUURSTOF! DAAR KNAPT HIJ IN EEN PAAR MINUTEN VAN OP!
HET GAAT AL BETER

NU WEER DE OUDE KEREL?
O JA, DANK JE WEL JULLIE ZIJN TOFFE KERELS! LAAT ME NU WEGGAAN.
NIKS HOOR! IK HEB JE WAT TE ZEGGEN!

BEN JE DOL GEWORDEN? ZO DE BEEST UITHANGEN? WIL JE SOMS JE LOOPBAAN NAAR DE BLIKSEM HELPEN?
VROEGER DRONK JE NIET JE GOLD ALS EEN MODEL VAN DAPPERHEID. GEEN MENS SLAAT ZO INEENS OM! JE VERZWIJGT WAT VOOR ONS!
SPREEK OP VERDORIE! WIJ ZIJN JE MAATS. WE ZULLEN JE HELPEN TOE!

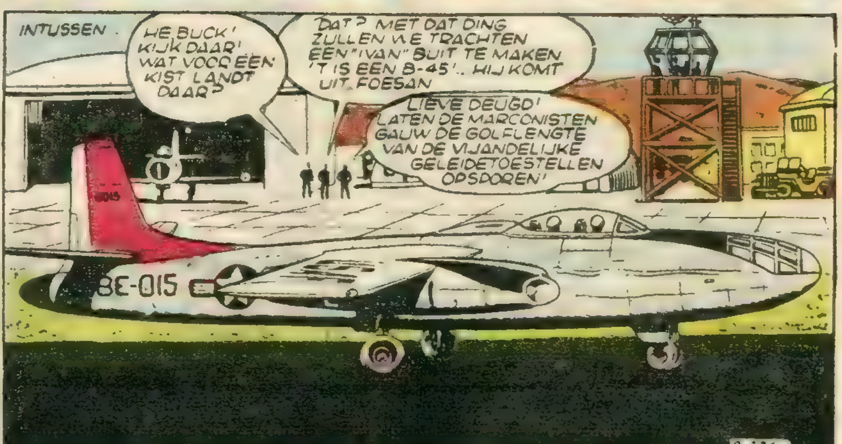

IK KAN NIET! IK MAG NIET PRATEN JULLIE KUNNEN HET NIET BEGRIJPEN!. IK KAN NIET ANDERS. MAAR DAT ZWEER IK JE, JULLIE MINACHTING VERDIEN IK NIET

VERDRAAID! VERKLAAR DAT EENS!
ONMOGELIJK! MAAR WEET WEL WAT IK OOK DOE, IK WORD ERTOE GEDWONGEN. LAAT ME NU MAAR MORGEN MOET IK VLIEGEN IK WIL UITRUSTEN. EN NOG WEL BEDANKT VOOR ALLES....

GEDWONGEN?! WIE DWINGT JE?
LAAT MAAR. JE KRIJGT TOCH NIETS UIT HEM
TOCH MOETEN WE HET WETEN

ER IS VAST IETS ERGS AAN DE HAND!.. MAAR SAN ZAL NIETS LOSLATEN WE KUNNEN HEM ENKEL OM BEURTEN ONGEMERKT IN DE GATEN HOUDEN. DAT IS ONZE ENIGE KANS
AKKOORD!

OP DAT OGENBLIK.
DIE AKELIGE KOMEDIE MAAKT ME DOL DE JONGENS SLOVEN ZICH UIT OM ME ALLE KWADE GEVOLGEN VAN MIJN GEDRAG TE BESPAREN. MAAR HET MOET UIT ZIJN NU DAAR ZORG IK MORGEN VOOR, OP MIJN VLUCHT

INTUSSEN.
HE BUCK! KIJK DAAR! WAT VOOR EEN KIST LANDT DAAR?
DAT? MET DAT DING ZULLEN WE TRACHTEN EEN "IVAN" BUIT TE MAKEN 'T IS EEN B-45'.. HIJ KOMT UIT FOESAN
LIEVE DEUGD! LATEN DE MARCONISTEN GAUW DE GOLFLENGTE VAN DE VIJANDELIJKE GELEIDETOESTELLEN OPSPOREN!
BE-015
WORDT VERVOLGD

STILTE WE DRAAIEN

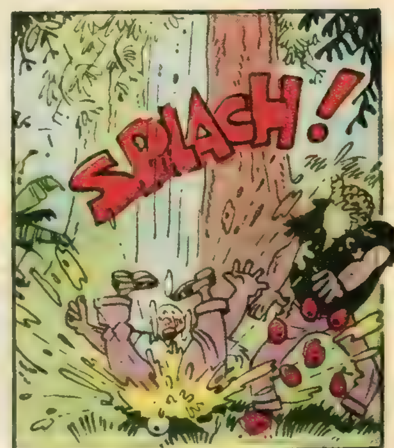

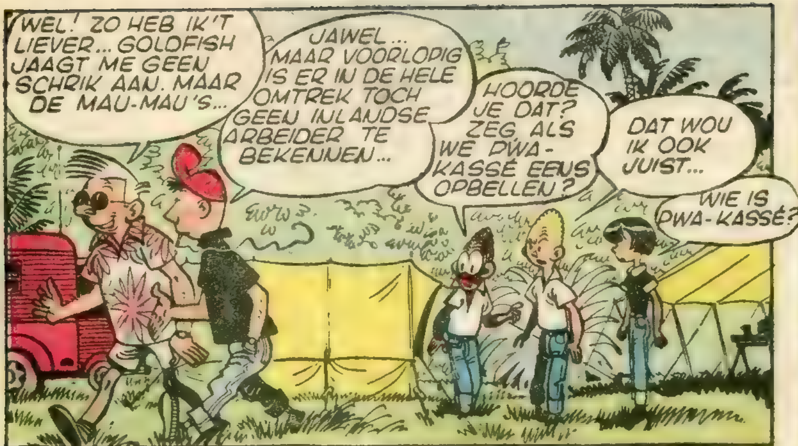

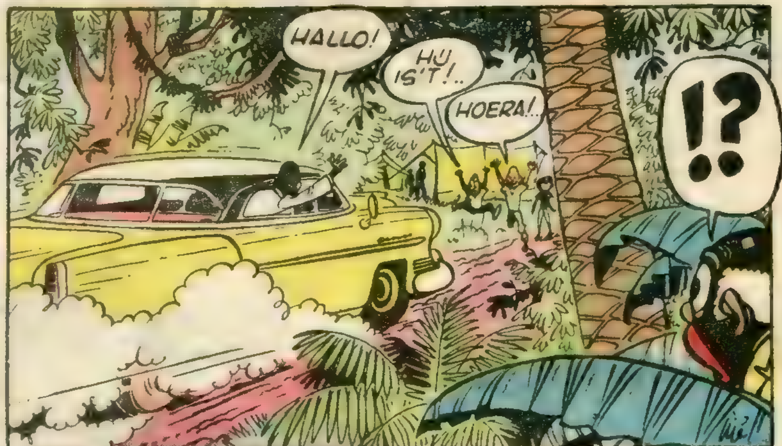

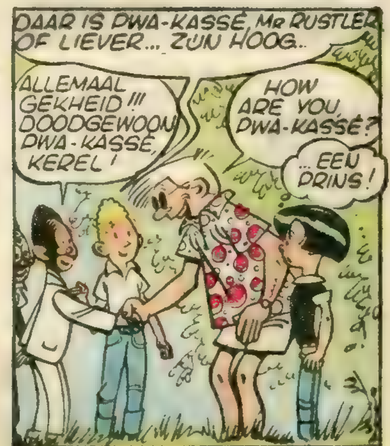

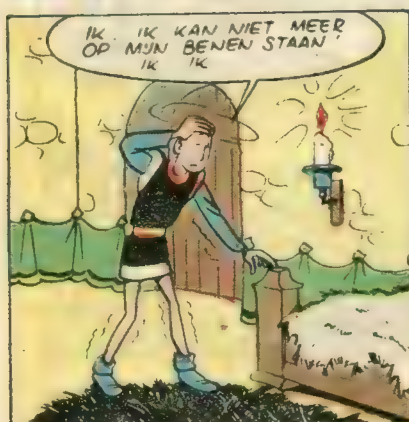
(WORDT VERVOLGD)

Johan DE HEER VAN RODENSTEYN

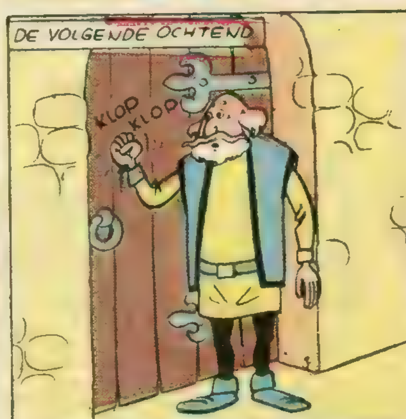

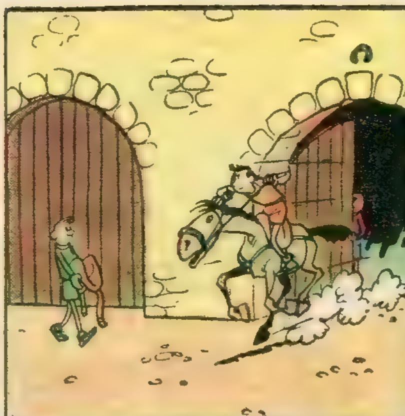

(WORDT VERVOLGD)

HUP ROBBEDOES

Bij het verspringen hebben we het elastiekje weer verwijderd. Het heeft zijn dienst gedaan. Bij elke sprong weet Robje het weg te duwen. Waar wij uit besluiten, dat het been, waarmee niet wordt afgezet, al automatisch zijn plicht doet.

Nu gaan we dokteren aan het andere been. Dat deed tot nu toe maar mee voor spek en bonen! Het zal voortaan ook zijn bijdrage moeten leveren om een zo groot mogelijke sprongwijdte te halen!

— Met je rechterbeen zit het nu wel puik, zeg ik tegen Rob. Het elastiekje is verdwenen, maar blijf jij doen, of het er altijd nog zit. Nu moet je daarenboven, terwijl dat been, keurig zijn werk doet, met het afzetbeen een flinke stap doen. Tegelijk maakt de arm aan dezelfde kant een prachtige molenwiekzwaai van achter naar voren om die beweging nog kracht bij te zetten...

Gemakkelijker gezegd dan gedaan!

In het begin vergist Rob zich telkens van voet, van afzetten, van rondzwaaien en van neerkomen.

— Ik haal het nooit, kermt de sukkel.

Als hij het echter nog eens probeert, begint er waarachtig schot in te komen! Het gaat nog niet gesmeerd, maar... het gàat!

— Ja, zo moet het! Je hebt de manier te pakken. Nu doorzetten! Let nog niet op je neerkomen. Dat is voor later...

Twee, drie keer achter elkaar lukt het reeds en maakt Rob een duidelijke schaarsprong.

— Nu even uitblazen... Dan gaan we het neerkomen bijvijlen... Tot nu toe kom je neer op één of twee voeten of met beide voeten uit elkaar. Ook daaraan dient paal en perk gesteld. Je moet op je beide aaneengesloten hielen tegelijk neerkomen. Begrepen? Je gooit tevens je armen van achter krachtig naar vóren, tegelijk als je neerkomt. Dit om het lichaam zover mogelijk over de plek van het neerkomen te krijgen.

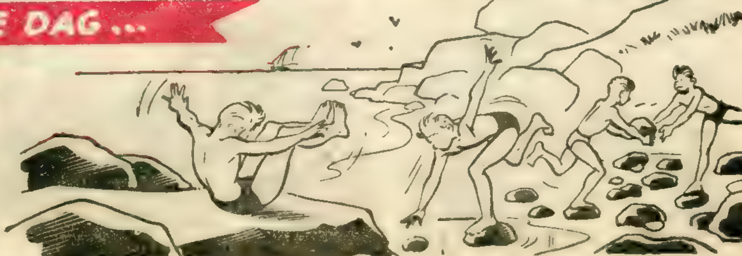
OEFENING VOOR DE SCHAARSPRONG — HET NEERKOMEN

Nu letten we meer op het neerkomen en minder op de schaarbeweging.

Daar daalt Robje. Het begint met de armzwaai en keurig komen de armen achterop. Met een plotse beweging schieten ze dan naar voren, terwijl de voeten nauwelijks de grond raken. Je ziet alleen de afdruk der hielen.

— Bravo, Rob, je wordt nog een kraan! Ik laat je nu even alleen oefenen. Denk erom, letten op de verschillende onderdelen van de sprong: afzetten, zweven, neerkomen.. Hard werken en een beetje geduld hebben met jezelf. Zet hem op!... FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

OP EEN AFGEPLATTE STEEN HOUDEN WE ONS IN EVENWICHT MET OPGETROKKEN BENEN EN DE ARMEN GESTREKT...DAN DE KREEK IN MET HAAR GLADDE KEIEN! TERWIJL WE MET ÉÉN BEEN OP ZO'N STEEN STAAN, PROBEREN WE EEN ANDERE TE BEMACHTIGEN. OPGEPAST! ALS JE UITGLIJDT EN NATTE VOETEN HAALT BEN JE...ONHANDIG! TRACHT DUS JE EVENWICHT TE BEWAREN.

Onze Knollentuin

(Vervolg van blz. 10)

al tot onderofficier gebracht. Hij gaf aan zijn manschappen nog enkele wenken tegen de zeeziekte, maar... een der eersten, die zeeziek werd, was onze Kwabber zelf. Van Tokio ging de tocht per vliegtuig verder naar Seoel, zodat Piet ook nog luchtziek werd.

Aan het front kreeg P.K. op zekere dag bevel met een patrouille de vijandelijke linies te verkennen. Spoedig stieten ze op een vijandelijke groep. P.K. stoof er in zijn eentje op af en riep, eerst in het Chinees, daarna in het Noord-Koreaans en tenslotte in het Antwerps :

— Scheer je weg ! Of moet ik jullie allemààl neerkogelen ?...

De vijand was zo verbauwereerd, dat hij op de vlucht sloeg. Toen hij 't kunstje echter een tweede keer probeerde, hebben de Chi-Ko's hem gevangen genomen en... tot scheerbaas aangesteld. Gelukkig is hij nu weer terug, nadat hij de Chi-Ko's — en helaas de Chi-Ko's ook hem — maandenlang geschoren hebben !

EUSTACHE DE TOVENAAR uit **St. Kruis.**

Geen dichterknollenperk zonder de trouwe bijdrage van **DINGAAN** uit **Beveren-R.** Luc verdedigt zich in een begeleidend schrijven. « Dat mijn versknollen variëren van stijl is eenvoudig te verklaren uit het feit, dat ik ze reeds lang te voren heb gemaakt en nu eens deze en dan weer die neem. » Dit is enkel de moeilijkheid verplaatsen zonder haar op te lossen. Wel is Snuffel heel blij, dat je ook eens verder kijkt, dan de neus der tachtigers lang is ! In dit gedicht zijn reminiscenties te ontdekken van verzen van Jan Hendrik Leopold. Dat is goed gezelschap.

AVONDRUST

Het zachte nedernijgen
van bomen
in avondlijke rust...
't Lispelend fluisteren
van mensen
tot vrede gekust,
verstoren de kalmte
van dees' donkere nacht,
die stil,
o, stil moest zijn...
Het angstgedacht
van de bange dood, die
nabij,
nabij moet zijn....

DINGAAN uit **Beveren.-R.**

Een vloed van eerlijk verdiende eervolle vermeldingen voor onze tekenknollenaren ! **ALBERT P.** en **PIETER DE R.** uit **Baasrode** tekenden ieder een knolletje « om mij blij te maken ». « Beste Kapitein » noemen ze mij. Snuffel kan hun tekeningen echter niet laten afdrukken, omdat deze rakkers telkens op lijntjespapier en met verkeerde inkt werken. Wie wil dat jullie eens duidelijk maken ? En... als iemand zijn lidkaart verloren is en hij wil een nieuwe, dan moet hij opnieuw de kosten bijsluiten ! Zijn derde eervolle vermelding verdient **TEDDY-BILL 33.284** uit **St. Amands-Puurs.** Heb je de vorige keren niet bij de eervolle vermeldingen gekeken, Lucien ? Snuffel meent zich nog te kunnen herinneren, dat hij je al eerder waarschuwde om niet zo donker te tekenen. Het is een echte kunst met Chinese inkt te kunnen omgaan ! En je achtergronden afwerken ! Volhouden, hoor ! Je komt er. Ook de achtergrond, die **RODE AREND** uit **Vilvoorde** zijn rotsduif meegeeft, is te slordig. Jammer, want de duif is goed, Romain ! **DE SPEELDUIVEL** uit **Nijlen** zet zee en toren zo eigenaardig naast elkaar, dat Snuffel er kop noch staart aan krijgt. Volgende keer beter, Willy ! Zeer goed nagetekende knolletjes leveren **BEUKENOOTJE** uit **Gaveren** en **M.** uit **Tielt.** Monique knolde Jan Breydel, terwijl M. de Baard en Adamson met glundere gezichten conterfeitte. Jullie zullen het heus niet bij enkele pogingen laten. Tot slot een hartelijke groet terug aan **LACHEBEKJE 33.581,** die zelfs op de Mont St. Michel aan « Robbedoes » gedacht heeft !

Hé, wat ruikt het ineens branderig ?... Ach, het is Sjarel met zijn pijp, die vertellen komt, dat « het » onmiddellijk gedaan moet zijn. Uit met de pret, maar graag tot ziens, rakkers en rakkeresjes, volgende week op zelfde stee en stond ! Intussen thuis, op school (en zelfs in de kazerne) je daverende best doen !... Aangebrande groeten van Sjarel, half-gare van Piet, maar met een extra vanille-sausje van jullie opperknollenplanter

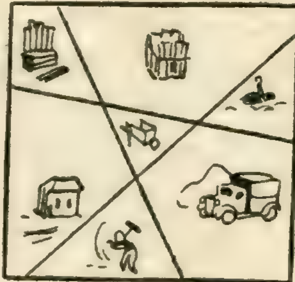
SNUFFEL.

WIE WEET HET ? (Zie blz. 5)

SPEL 1

2	7	6	=15
9	5	1	=15
4	3	8	=15
=15	=15	=15	

SPEL 3

SPEL 4

1) 1/2 fles. - 2) 4/12 fles. - 3) 3/18 fles. - Totaal : 1 fles.

Motoren in Brand

De Drievuldigheidseilanden verdwenen achter de staart van het vliegtuig. Jolles, de tweede piloot, boog zich naar het raampje toe om ze nog voor het laatst te kunnen zien... Voor het laatst, zoals hij zich ook over het vliegveld Rio de Janeiro had gebogen en bedacht had dat het voor het laatst was.

Smit stuurde zonder zijn helper een blik waardig te gunnen. Het was nu uitgemaakt, hij had zijn bekomst van hem. Trouwens, hij had een rapport opgemaakt over Jolles' tekortkomingen tijdens de tussenlanding in Rio. Zodra ze in Dakar waren, zou hij hem aan de officier van administratie overgeven. Dan werd die sukkel van een Jolles naar de administratieve dienst overgeplaatst. Hij zou als lid van het vliegend personeel worden uitgesloten.

Niet dat Jolles ernstige fouten aan te wrijven waren. Dat niet. Aarzelen, verlegenheid, de onbeholpenheid waarmee hij zich altijd naar Smit wendde om hem te vragen: « Doe ik het zo goed? » Een vent waar je niet op aankon, een slappeling.

En voor een tweede piloot in het reusachtige lijnvliegtuig dat op Zuid-Amerika vloog was juist het tegendeel nodig. Dat moesten flinke kerels wezen, die verantwoordelijkheid aandurfden.

Smit dacht vol bitterheid aan zijn vriend Sanders. Vier jaar lang hadden Sanders en hij samen op deze lijn gevlogen, nauw verbonden als twee broers. En nu was Sanders na zijn laatste vlucht afgekeurd wegens « onvoldoende gezichtsscherpte ».

Smit deelde Sanders' woede en verdriet. En daar hadden ze hem met die slome duikelaar van een Jolles opgescheept in de plaats van zijn stoere helper. Die durfde nog geen vinger uit te steken. En daarbij moest hij nog na afloop van hun vlucht een rapport over de geschiktheid van zijn medepiloot uitbrengen.

Wel, hij had geen blaadje voor zijn mond genomen! Hij had er niet eens mee gewacht tot de reis uit was. Met zo'n rapport zou de maatschappij Jolles nooit ofte nimmer meer een stuurknuppel in handen willen geven. Dat verdiende hij trouwens niet. Zo'n weifelaar helpt een kist naar de maan of het niks is.

Jolles zag de zee onder de vleugels van de reusachtige veelmotorige machine voorbijflitsen. Hij was weemoedig. Ongerust ook. Waarom scheen Smit hem voortdurend afkeurend aan te kijken? In Amsterdam al had hij hem ternauwernood een hand gegeven en hem daarna onmiddellijk de rug toegekeerd. Zelfs als hij, Jolles, goed manœuvreerde, moest Smit altijd iets verbeteren, net of hij niet tevreden was. Op de duur werd je daar onrustig van. Jolles durfde zo zoetjesaan geen vin meer te verroeren zonder Smits goedkeuring. Niet dat hij bang was voor het vliegtuig. Dat had hij stevig in handen. Maar van Smits rapport hing zijn toekomst af. Vond Smit hem een slecht piloot? Of gehoorzaamde hij de eerste piloot niet goed? Hij had eens openhartig met Smit moeten praten, hem vragen waarom hij zo nors deed. Maar Smit was zo vreselijk korzelig tegenover hem...

— Wil ik het stuur overnemen?

— Dat is de moeite niet waard.

Zie je wel. Smit scheen hem niet te vertrouwen.

Het vliegtuig koerste naar Afrika, met passagiers, bemanning en de twee vijandige piloten... De werktuigkundige onderbrak plotseling het geronk, de saaiheid van het vliegen:

— Brand in de linkerbinnenmotor.

— Motor afgezet... De brandblusser...

Smit beet op zijn tanden. Een motor in brand, midden in de Atlantische Oceaan! Nog zes uur vliegen van Dakar af! Ach, was Sanders maar hier.

Een schrille zoemtoon weerklonk. De tweede linkermotor sloeg door, terwijl een golf van rook uit de motorkap spoot. Met zijn tanden op elkaar zette Smit de motor af en corrigeerde de werking van de beide rechtermotoren. De brand loeide. Jolles en de werktuigkundige gingen hem met brandblussers te lijf, terwijl Smit de marconist de positie van het toestel opgaf, opdat deze een S. O. S. kon uitzenden. De navigator was de hofmeesteres gaan helpen om de verschrikte reizigers te kalmeren. Er sprong ineens iets en Smit voelde een scherpe pijn in zijn benen.

— Jolles... Vlug... Mijn knie is gebroken door een stuk van de motor.

De andere was paraat, rukte hem van zijn stoel af, nam zijn plaats in, bracht het toestel in evenwicht en begon een tolvlucht.

« We zijn naar de bliksem, bedacht Smit. Die knaap kan nooit met twee motoren vliegen... Ach, was Sanders er maar... »

Van de pijn viel hij van zijn stokje. Toen hij bijkwam, hoorde hij een metalen stem vlak bij hem:

— En de motoren?

— Af, maar nu niet te herstellen.

— Hoogte?

— Driehonderd meter. We zijn weer wat gestegen.

« Logisch, zei Smit werktuiglijk bij zichzelf. Met twee motoren verlies je dadelijk hoogte. Hij houdt het geen kwartiertje uit. »

— En de passagiers?

— Bedaard.

— Hoelang nog naar Dakar?

— Nog een half uur. Aanstonds krijgen we de kust in zicht.

Smit schudde zijn hoofd. Nee, dat kon toch niet! Had zijn bezwijming zo lang geduurd? En had die jongen zich zo geweerd?

Hij opende zijn ogen. Lijkbleek en verbeten, maar tevens koppig-vastberaden worstelde Jolles met de besturing, hield hij het toestel op de goede hoogte, dwong hij het met geweld.

Net of hij de blik van de ander voelde, draaide Jolles zich even om en keek hem aan.

— Wakker?... Ik heb je knie laten verbinden. Niets ernstigs. We zijn er haast.

— Prachtig, Jolles... Is Dakar gewaarschuwd?

— Dakar volgt ons al vier uur. Alle maatregelen zijn getroffen. We zijn net over een stoomboot gevlogen die was uitgezonden, voor het geval we op zee mochten dalen, maar we houden het wel vol tot de kust.

Smit merkte, dat de jongen bijna met Sanders' stem sprak. Hij had al het nodige gedaan, evengoed als een oude ervaren piloot.

« Dan heb ik me toch in hem vergist. Of misschien ben ik uit spijt om het heengaan van Sanders toch ruw met hem omgesprongen. Ik ben een nijdas tegenover hem geweest... »

Nu sloeg hij hem gade, hoe hij daar het toestel stuurde, in de beroerdste omstandigheden, die een piloot kan ontmoeten.

Die avond in het hospitaal te Dakar, toen Smit bezoek van Jolles kreeg, nadat deze eerst alle passagiers had afgewerkt, legde hij zijn hand op Jolles' schouder en mompelde:

— Ik hoop, dat we nog lang samen mogen vliegen, kerel.

En Jolles begreep, dat hij zich de evenknie had getoond van de oude rotten in het vak... Hij merkte niet, dat een verscheurd rapport onder in de papiermand lag.

X. S.

DE BAARD EN DE KALE

OSCAR EN ZIJN GEHEIMEN

DOOR WILL   TEKST VAN BEN

ONZE BEIDE VRIENDEN HEBBEN NOG MAAR NET HUN AVONTUUR IN CALABRIË ACHTER DE RUG OF ZE RAKEN AL WEER VERZEILD IN ALLERLEI GEVAARLIJKE EN SPANNENDE GEBEURTENISSEN.
ZULLEN ZE ANDERMAAL DE DANS ONTSPRINGEN?

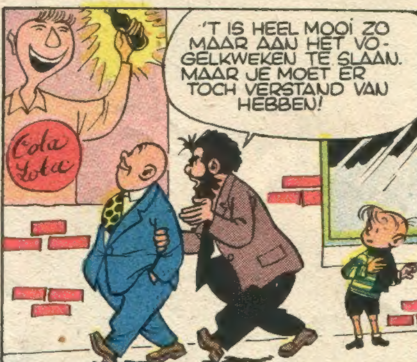

(WORDT VERVOLGD)

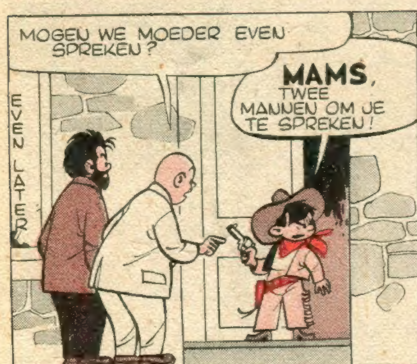

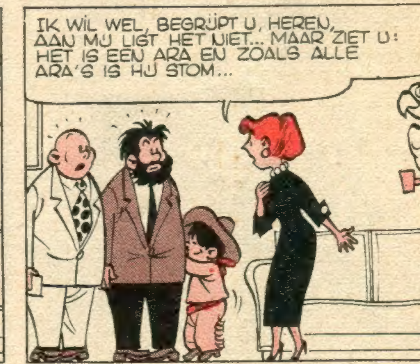

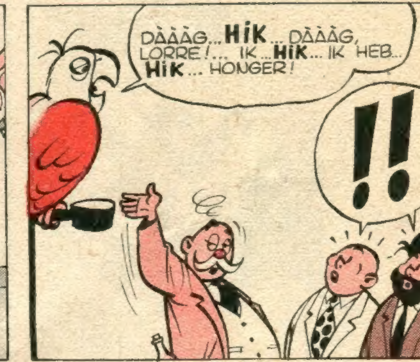

(WORDT VERVOLGD)

Hoekje voor SNUFFELAARS

Een origineel DE KANGOEROE

DE KANGOEROE EEN TYPISCH AUSTRALISCH DIER, KAN TOT TWEE METER HOOG WORDEN EN 60 KG. WEGEN. ER BESTAAN VERSCHILLENDE SOORTEN KANGOEROE'S.

HET WIJFJE DRAAGT HAAR JONGEN MEE IN EEN MET PELS GEVOERDE BUIDEL.

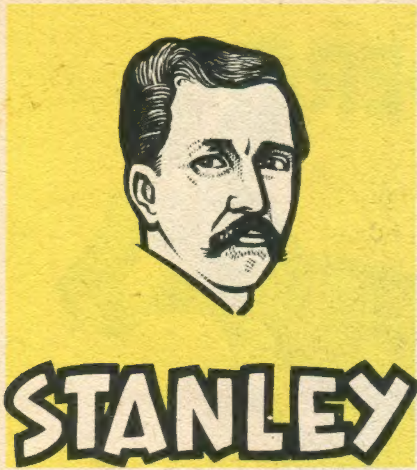
EVENALS DE AAP GEBRUIKT DE KANGOEROE ZIJN VOORPOTEN OM HET VOEDSEL NAAR ZIJN MUIL TE BRENGEN.

HIJ IS EEN GRASETER MAAR HEEFT EEN GEWELDIG GEBIT MET 6 HOEKTANDEN. EEN EEKHOORN (KNAAGDIER) HEEFT ER MAAR TWEE. EEN POOTSLAG VAN EEN KANGOEROE IS DODELIJK. ZIJN VOORPOTEN ZIJN VOORZIEN VAN SCHERPE NAGELS.

JONGE KANGOEROE.

ALS HIJ RUST DIENT ZIJN STAART ALS KRUK, OM ZICH RECHTOP TE HOUDEN. ALS HIJ LOOPT DIENT DE STAART ALS VEER WAT HEM TOELAAT SPRONGEN TE DOEN VAN 7 TOT 10 METER.

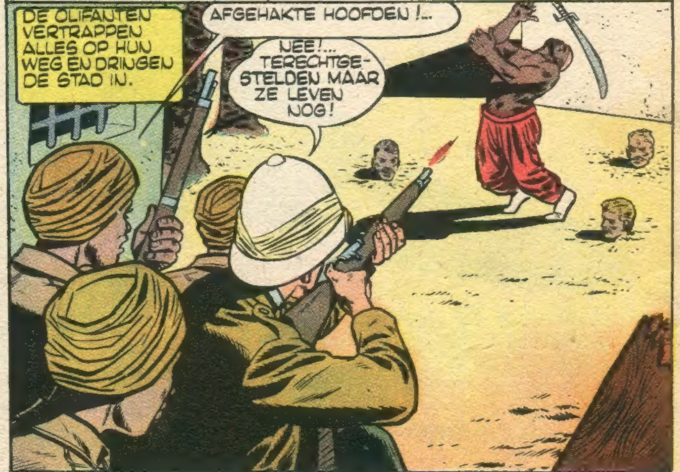
Michel Tacq D.11

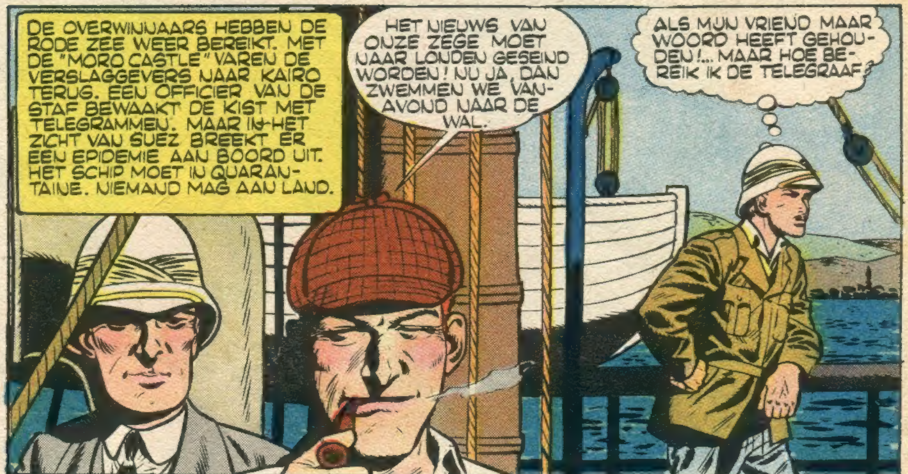

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.